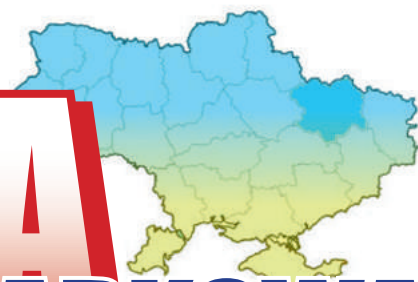

Ex oriente lux

POLONIA CHARKOWA

№ 2 (172)
2017 r.

PISMO STOWARZYSZENIA KULTURY
POLSKIEJ W CHARKOWIE

www.polonia.kharkov.ua

Rok Rzeki Wisły 2017: Każdy znajdzie dla siebie kawałek rzeki

2017 został ogłoszony Rokiem Rzeki Wisły. Z tej okazji w całym kraju odbędzie się mnóstwo wydarzeń i imprez mających na celu zwrócenie uwagi na problemy królowej polskich rzek. Sprawdźcie, skąd wziął się pomysł na tę akcję, jakie są jej cele oraz czego się można po niej spodziewać.

Cd. na str. 6

Andrzej Duda i Angela Merkel o Ukrainie

Nagroda Grammy dla Pendereckiego

Wiceminister Joanna Wronecka w Charkowie

Закопане – активный отдых и зимой, и летом

Kuchnia polska: łazanki z kapustą

Андрzej Duda i Angela Merkel o USA, UE i Ukrainie

Podczas rozmowy Duda i Merkel wymienili się opiniami, w jaki sposób może kształtować się nowa polityka amerykańska względem Ukrainy i Rosji oraz ewentualnych korekt. «W jaki sposób też tę rozmowę z partnerem amerykańskim prowadzić właśnie w tym kierunku, żeby utrzymać tę główną linię, jaka jest dzisiaj nasza wspólna, pod którą podpisują się zarówno Polska jak i Niemcy wobec Ukrainy» – poinformował minister.

Według Szczerskiego, zarówno prezydent jak i kanclerz ocenili, że «nie może być zgody na trwałe usankcjonowanie agresji wobec suwerennego państwa». «Nie może być zgody na to, żeby sytuacja przeszła do

– Nie ma fundamentalnych różnic między Polską i Niemcami w kwestiach relacji transatlantycznych, przyszłości UE i konfliktu na Ukrainie – powiedział 7 lutego po spotkaniu prezydenta Andrzeja Dudy i kanclerz Angeli Merkel, prezydencki minister Krzysztof Szczerski.

Poinformował, że rozmowa dotyczyła także konfliktu na Ukrainie, perspektyw jego rozwiązania, stosunku Polski do polityki ukraińskiej, stanu kontaktów sygnatariuszy porozumień mińskich. «Pani kanclerz także mówiła o swoich rozmowach ostatnich z prezydentem Rosji Władimirem Putinem. Informowała o ich przebiegu pana prezydenta» – powiedział Szczerski.

poziomu normalnych kontaktów +business as usual+, po tym, co wydarzyło się na Ukrainie, dopóki ten konflikt nie zostanie tak rozwiązany, żeby przywrócić ład międzynarodowy, oparty na prawie międzynarodowym na Ukrainie» – podkreślił.

«Ten fakt, że nie ma fundamentalnych różnic między Polską i Niemcami w ocenie tego, jak ta polityka powinna wyglądać, jest ważnym elementem polityki międzynarodowej. Berlin-Warszawa mówią w kontekście ukraińskim w sposób bardzo zbieżny» – podkreślił Szczerski.

PAP

Міністр Вітольд Ващиковскі про пріоритети польської дипломатії в 2017 році

Керівник польської дипломатії Вітольд Ващиковскі виступив у Сеймі з Інформацією міністра закордонних справ про завдання польської зовнішньої політики в 2017 р.

Польща надалі буде підтримувати проєвропейські прагнення України. Ми стоїмо на позиції, що основою для мирного вирішення конфлікту є повна реалізація Мінських домовленостей. Важливість і значимість двосторонніх відносин довели торік візити президента Анджея Дуди в Києві та президента Петра Порошенка у Варшаві. Ми підтримуємо дії української влади в сферах децентралізації, реформи самоврядування і боротьби з корупцією.

Підтримуючи Україну в її

зусиллях щодо реформування і проєвропейської політики, ми не втрачаємо з поля зору історичних справ. Вважаємо, що справжнє стратегічне партнерство повинна супроводжувати правда. В той же час ми не хочемо, щоб наші двосторонні відносини стали заручниками минулого. З думкою про це, про діалог суспільства, ми вирішили відновити діяльність перевіреного формату двосторонньої співпраці, яким є Польсько-Український Форум Партнерства. Також прагнемо створити Польсько-Український

Центр Добросусідства, який буде служити зближенню народів, польського і українського, через розвиток добросусідських відносин, співробітництва та культурного обміну.

PAP

Podziękowanie od Prezydenta RP dla Stowarzyszenia Kultury Polskiej w Charkowie

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 25 listopada 2016 roku

**Stowarzyszenie Kultury Polskiej
w Charkowie**

Szanowni Państwo!

Pragnę gorąco podziękować za Państwa udział w piątej edycji Narodowego Czytania, w ramach której 3 września 2016 roku w ponad 2200 miejscach w Polsce i za granicą wspólnie czytaliśmy „Quo vadis” Henryka Sienkiewicza. Tego dnia połączył nas geniusz wielkiego pisarza, a jego wybitne dzieło zachwycało wspaniałymi bohaterami, plastycznością opisu oraz uniwersalnym, mądrym przesłaniem.

Tak liczny udział w tej akcji świadczy o niesłabnącym zainteresowaniu Polaków klasyką rodzimej literatury, w której zawarty jest przekaz wartości scalających nasz Naród. Cieszę się, że tegoroczną odsłonę Narodowego Czytania uświetniło wiele inicjatyw towarzyszących: wystaw, inscenizacji, dyskusji i konkursów. Ta różnorodność dowiodła, że ugruntowany w tradycji kanon polskiej literatury jest bardzo aktualny i wszystkim nam bliski. Potrafimy bawić się lekturą, zadawać jej współczesne pytania, czerpać przyjemność z nowych pomysłów na kontakt z klasyką. To ogromna wartość Narodowego Czytania.

Jestem przekonany, że w tę wrześniową sobotę nie tylko przeczytaliśmy „Quo vadis”, ale też udało nam się na nowo zrozumieć i przeżyć głęboki sens tej wyjątkowej powieści. Odczuwam satysfakcję, że zjednoczyła nas piękna idea zwycięstwa dobra nad złem, która tak często podtrzymywała Polaków na duchu. To właśnie dzięki takim ponownym lekturom i dyskusjom im towarzyszącym myśl wielkich polskich pisarzy jest wciąż żywa, a ich twórczość nadal pozostaje aktualna. Cieszę się, że czytanie największych dzieł polskiej literatury daje impuls do przemyśleń na temat współczesnego kształtu naszej wspólnoty, a także perspektyw jej rozwoju.

Raz jeszcze składam Państwu podziękowania za włączenie się do akcji Narodowe Czytanie. Dziękuję za to, że połączyło nas umiłowanie rodzimej literatury i pięknej polszczyzny. Za Państwa pośrednictwem przesyłam również wyrazy wdzięczności wszystkim, którzy w Państwa okolicy wspierali akcję i brali w niej udział. Jako wyraz mojego podziękowania przekazuję na Państwa ręce okolicznościowy egzemplarz „Quo vadis”. Mam nadzieję, że będzie on stanowił dla Państwa miłą pamiątkę naszego wspólnego czytania.

Już teraz serdecznie Państwa zapraszam do uczestnictwa w przyszłorocznym Narodowym Czytaniu, zachęcając jednocześnie do wybrania tytułu naszej kolejnej lektury. Tymczasem nie zapominajmy o książkach i ich bezcennej roli w kształtowaniu postaw oraz wzorców zachowań. Czytajmy na co dzień i motywujmy do czytania najbliższe otoczenie.

Z szacunkiem

Ambasador Polski na Ukrainie oddał hołd Bohaterom Niebiańskiej Sotni

Ambasador Polski na Ukrainie Jan Piekło złożył 20 lutego w Kijowie wieniec przed krzyżem upamiętniającym Niebiańską Sotnię – tych, co zginęli podczas proeuropejskich, antyrządowych protestów z przełomu 2013 i 2014 r. Wydarzenia te nazwano «Rewolucją Godności».

Wraz z ambasadorem hołd zabitym oddała goszcząca w Kijowie posłanka Prawa i Sprawiedliwości Małgorzata Gosiewska. Tego dnia na Ukrainie obchodzone jest ustanowione dwa lata temu Święto Bohaterów Niebiańskiej Sotni.

Piekło zaznaczył, że miejsce, w którym w lutym 2014 roku ginęli Ukraińcy, jest ważne także dla Polski. - Jest ono istotne dla wspólnych wartości, demokracji, dla wolności i dlatego, że się nie zgadzamy, żeby granice w Europie po drugiej wojnie światowej były gwałcone przez Rosjan – oświadczył ambasador RP.

Jarosław JUNKO

1000 lat między Dnieprem i Wisłą

Pierwszą i zwycięską bitwę polskiego powstania zbrojnego 1794 r. przeciwko zaborcom polskich ziem – powstania często zwanego insurekcją* kościuszkowską – stoczyli żołnierze Kościuszki już 4 kwietnia tegoż roku pod wsią Racławice – 12 km na wschód od miasteczka Miechów, leżącego na tracie Kraków – Warszawa, na jaki poprowadził swe wojsko Naczelnik tuż po zaprzysiężeniu. Wprawdzie nie było to pełne zwycięstwo, bo nie udało się rozbić całego rosyjskiego korpusu stacjonującego w Małopolsce, ale bardzo ważne dla kształtowania hartu Polaków w walce z agresorem. W starciu tym generał Kościuszko w pełni potwierdził swój nieprzeciętny talent wojskowego dowódcy.

Bitwie racławickiej poświęcono wiele monografii naukowych, literackich i artystycznych, między innymi słynne dzieło malarskie „Panorama Racławicka” Jana Styki (1858-1925) i Wojciecha Kossaka (1856-1942), stworzone dla uczczenia setnej rocznicy bitwy i zaprezentowane we Lwowie na Powszechnej Wystawie Krajowej w 1894 r. Gigantyczny obraz batalistyczny (15x114 m) wymagał specjalnej ekspozycji, dla której

wybudowano w Parku Stryjskim odpowiedni budynek w kształcie rotundy. „Panorama Racławicka” od chwili otwarcia (5.VI.1894) była turystycznym magnesem Lwowa. Po II wojnie światowej zrolowane płótno „Panoramy” przetransportowano wraz ze zbiorami Instytutu „Ossolineum” do Wrocławia, gdzie długo w tej formie czekała na odpowiedni klimat polityczny. Kolejne społeczne komitety przez lata czyniły starania o konserwację i ekspozycję płótna, by dopiero po wstrząsie Sierpnia'1980 pokonać bariery i uruchomić proces reaktywowania ekspozycji. „Panoramę Racławicką” odsłonięto ponownie 14 VI 1985 r. Do dziś jest ona główną atrakcją współczesnego Wrocławia.

Wiść o pokonaniu Rosjan pod Racławicami szybko zaowocowała nowymi ogniskami powstania. I tak, niemal nazajutrz, bo 6 kwietnia do insurekcji przystąpiło województwo ruskie. Tu warto przypomnieć, że województwo to było wcześniej (od 1434 r.) jednostką administracyjną Korony Królestwa Polskiego, częścią prowincji małopolskiej obejmującą ziemie: chełmską, halicką, lwowską, przemyską i sanocką. Po I rozbiorze Polski ziemie te przypadły Austrii.

16 kwietnia 1794 r. w Szawlach na Żmudzi ogłoszono akt powstania Wielkiego Księstwa Litewskiego, a nazajutrz wybuchła insurekcja warszawska – zbuntowany żywioł ludzki pod wodzą Jana Kilińskiego** wypędził garnizon rosyjski ze stolicy, wdarł się do ambasady rosyjskiej i przejął dokumenty demaskujące Polaków kolaborujących z Rosją. Na stanowisko prezydenta stolicy został przywrócony Ignacy Stanisław Zakrzewski***. 19 kwietnia 1794 r. utworzona została w Warszawie Rada Zastępcza Tymczasowa jako załóżek późniejszego (od 10 V 1794) powstańczego rządu: Rady Najwyższej Narodowej.

23 kwietnia 1794 r. wybuchła insurekcja w Wilnie; powstanie pod wodzą generała Jakuba Jasińskiego odniosło sukces – ogłoszono Akt Powstania Narodu Litewskiego. W czasie wydarzeń wileńskich zginęło 3 Polaków i 20 Rosjan. Pojmano wielu rosyjskich jeńców, których zgromadzono w kościele św. Kazimierza w Wilnie. 24 kwietnia powstała Rada Najwyższa Rządowa Litewska, a następnego dnia osądzono i powieszono publicznie hetmana wielkiego litewskiego Szymona Kossakowskiego. 30 kwietnia do powstania przystąpiła szlachta sandomierska, co ogłosiła w Nowym Korczynie.

3 maja 1794 r. caryca Katarzyna II mianowała Nikołaja Repnina wodzem naczelnym wojsk rosyjskich wysłanych dla stłumienia powstania. 5 maja Kościuszko założył warowny obóz pod Połańcem. Naczelnik oczekiwał tam przybycia dywizji wielkopolskiej i wołyńskiej, którymi z woli żołnierzy dowodził ppłk Jan Grochowski (razem ok. 6600 żołnierzy). Po połączeniu z dywizjami Grochowskiego, Kościuszko planował rozbić korpus wojsk rosyjskich generała Fiodora Denisowa. Ten z kolei, starał się nie dopuścić do połączenia wojsk polskich. 13 maja Rosjanie zaatakowali wojska Kościuszki pod Połańcem, ale zostali odparci.

9 maja 1794 r. w Warszawie powieszono publicznie zasądzonych na śmierć przez sąd kryminalny kilku przywódców Targowicy: biskupa inflanckiego Józefa Kazimierza Kossakowskiego, hetmana wielkiego koronnego Piotra Ożarowskiego, marszałka Rady Nieustającej Józefa Ankwicza i hetmana polnego litewskiego Józefa Zabięłę. Tydzień później pomoc Katarzynie II w zdławieniu powstania zadeklarował król Prus Fryderyk Wilhelm II. W nocy 16/17 maja dywizje Jana Grochowskiego przekroczyły Wisłę pod Annopolem i ruszyły w kierunku Połańca.

Denisow zdając sobie sprawę, że nie zapobiegnie połączeniu się wojsk polskich, wycofał się do Szczekocin, gdzie już zbierały się wojska pruskie pod dowództwem Fryderyka Wilhelma II. 19 maja Kościuszko wyruszył z Połańca w pościg za Denisowem. 6 czerwca pod Szczekocinami doszło do bitwy wojsk polskich z połączonymi siłami rosyjsko-pruskimi Fiodora Denisowa i Fryderyka Wilhelma II. Po zaciętych walkach Polacy zmuszeni zostali do odwrotu ku Warszawie, a Kościuszko został lekko ranny. Straty polskie były dotkliwe. Poległo 2000 żołnierzy. Zginęli w walce dwaj generałowie: Józef Wodzicki i Jan Grochowski; śmiertelnie ranny został Bartosz Głowacki – bohaterski kosynier, awansowany na chorążego za zdobycie dział w bitwie racławickiej.

8 czerwca 1794 r. rosyjski korpus gen. Wilhelma Derfeldena zwyciężył Polaków dowodzonych przez gen. Józefa Zajączka w bitwie pod Chełmem. Zajączek, ścigany przez korpus Derfeldena, wycofał się do Lublina, a stamtąd do Warszawy. 15 czerwca wojska pruskie zajęły Kraków, poddany przez dowodzącego obroną miasta Ignacego Wieniawskiego. 17 czerwca major Klemens Liberadzki

Jan Kiliński

rozpoczyna marsz na Wołyń w celu wywołania tam powstania. 26 czerwca dywizje Jakuba Jasińskiego i Jerzego Franciszka Grabowskiego staczają bitwę pod Sołami z korpusami Nikołaja Zubowa i Leontija Bennigsen. 27 czerwca do insurekcji przystąpili mieszkańcy Kurlandii. Tegoż dnia w stłumienie polskiego powstania angażuje się Austria.

Adam JERSCHINA
adam.jerschina@onet.pl

Ignacy Wyssogota Zakrzewski

**) Insurekcja – z łac. insurectio, powstanie, rebelia, rewolta, rokosz.*

****) Jan Kiliński (1760-1819) – mistrz szewski, w latach 1792-1793 radny Warszawy, członek Związku Rewolucyjnego. Po przyłączeniu się insurekcji warszawskiej do powstania kościuszkowskiego został jednym z jego pułkowników. Zorganizował 20 Regiment Pieszy Koronny, który bronił Warszawy przed oddziałami pruskimi. Pod koniec powstania (październik 1794) wysłany do Poznania, gdzie został pojmany przez Prusaków i wydany Rosjanom. Po wyjściu z więzienia w Twierdzy Pietropawłowskiej w Petersburgu (3 XII 1796) zamieszkał w Wilnie, gdzie brał udział w konspiracji (tzw. spisek W. Ciecierskiego), za co został ponownie pojmany przez Rosjan i wywieziony w głąb Rosji. Po powrocie z niewoli (około roku 1798) prowadził warsztat szewski, nie angażując się w życie publiczne. Wyjątkiem było objęcie funkcji radnego Warszawy w okresie Księstwa Warszawskiego. Był 2-krotnie internowany:*

podczas okupacji austriackiej (1809) i rosyjskiej (1813). W Królestwie Polskim uzyskał emeryturę wojskową (pułkownikowską). Pisał pamiętniki (wydane pośmiertnie w 2 tomach – w latach: 1830 lub 1831 oraz 1899). Zmarł 28 stycznia roku 1819. Został pochowany pod kościołem na warszawskich Powązkach, lecz jego mogiła została zniszczona w czasie przebudowy kościoła.

*****) Ignacy Wyssogota Zakrzewski (1745-1802) – pierwszy prezydent Warszawy, wybrany po uchwaleniu Konstytucji 3 maja, ale wkrótce – 18 maja – zdymisjonowany przez Targowicę. Był członkiem sprysiężenia przygotowującego wybuch powstania kościuszkowskiego. Po wypędzeniu Rosjan ze stolicy i przywrócenia mu prezydentury stanął na czele Rady Zastępczej Tymczasowej, a następnie wszedł do Rady Najwyższej Narodowej. Po upadku powstania został uwięziony w Petersburgu, uwolniony w 1796 r. Resztę życia spędził w swoim majątku w Żelechowie na Mazowszu.*

"Sejm Rzeczypospolitej Polskiej,
doceniając znaczenie Wisły
w życiu naszego Narodu
i Państwa, ogłasza rok 2017
Rokiem Rzeki Wisły."

Rok Rzeki Wisły 2017 – pomysł, idea, cele

W środowisku wiślanym od dawna panowało przekonanie, że należałoby uczcić rocznicę pierwszego flisu na Wiśle. Pomysł szybko ewoluował, bo ludzie związani z rzeką uznali, że można by przecież, zamiast organizować jedną imprezę, przygotować cały cykl wydarzeń mających przybliżyć mieszkańcom Polski królową polskich rzek. Od słowa do słowa, udało się dojść do porozumienia, projekt zdobył poparcie nadwiślańskich samorządów, później parlamentu. W ten sposób 2017 został oficjalnie ogłoszony Rokiem Rzeki Wisły.

– Jesteśmy bardzo pozytywnie zaskoczeni reakcją samorządów – mówi Robert Jankowski z Fundacji Rok Rzeki Wisły. – Urzędnicy naprawdę rozumieją Wisłę, są solą tej rzeki. W Warszawie doskonałym przykładem jest pan wiceprezydent Michał Olszewski, który od początku, jak tylko zgłosiliśmy się z pomysłem, jednoznacznie nas wspierał – dodaje.

W obchody Roku Rzeki Wisły 2017 włączają się jednak nie tylko samorządy, ale i liczne organizacje pozarządowe oraz instytucje. – Tym, co mi sprawia ogromną radość jest to, że bardzo dużo szkół, bibliotek przygotowuje z tej okazji swoje programy – cieszy się Robert Jankowski. – Wisła to nie jest już tylko niebieska wstążeczka, która się wiję, tylko znacznie bardziej złożony problem. Edukacja w tym temacie jest zaś kluczowa – dodaje.

Cała inicjatywa ma na celu to, by każdy znalazł własny kawałek Wisły. Ma to być przestrzeń aktywności, samorealizacji, spotkań. – Zależy nam na współdziałaniu, byśmy razem zastanawiali się, jak rozwiązywać problemy tej rzeki – tłumaczy Robert Jankowski. – To jest też myślenie przyszłościowe. Mamy wrócić nad Wisłę i już nad nią zostać.

Rok Rzeki Wisły 2017 – 1047 kilometrów w dwa miesiące

Głównym punktem programu spotkania zorganizowanego w Klubie Rejs było wystąpienie Macieja Boinskiego. Jako że jego pasją są piesze wędrówki, z okazji Roku Rzeki Wisły zdecydował się na wyprawę wzdłuż rzeki, od źródła do ujścia. Łącznie przejdzie zatem 1047 kilometrów. Co skłoniło go do tego niemal nadludzkiego wysiłku? – Wisła jest jednym z ostatnich obszarów dzikiej przyrody w naszym kraju. Chciałbym zwrócić uwagę na rzekę, jej zalety, ale też problemy – powiedział Maciej Boinski.

Rok Rzeki Wisły 2017 – o programie słów kilka

Kolejne osoby zaprezentowały swoje plany na przyszłość w związku z Rokiem Rzeki Wisły 2017. Alan Parsons i Andrew Mossop opowiedzieli o tym, że planują przebiec całą długość Wisły. Zaprośili też wszystkich chętnych do tego, by towarzyszyli im w tej przygodzie, niezależnie od tego, czy ktoś chciałby przebiec całość, kilka odcinków, czy ledwie kilka kilometrów.

Podobny plan ma Michael Nowicki, który spróbuje przebiec całą długość Wisły w zaledwie dwanaście dni! Jeśli mu się to uda, wpisze się do książki rekordów Guinnessa. W trakcie Roku Rzeki Wisły 2017 odbędzie się również mnóstwo warsztatów, spotkań, spływów – każdy będzie mógł popływać najróżniejszymi rodzajami łodek, kajakami, SUP-ami (deskami, na których pływa się na stojąco).

Wszystko po to, by przypomnieć Polakom, że Wisła jest wspaniałą rzeką, o którą należy dbać i nad którą można wspaniale spędzać czas. Rok Rzeki Wisły 2017 czas zacząć!

warszawa.ngo.pl

Krzysztof Penderecki uhonorowany nagrodą Grammy

Kompozytor Krzysztof Penderecki otrzymał nagrodę fonograficzną Grammy w kategorii «Muzyka chóralna» za album «Penderecki Conducts Penderecki». Ceremonia wręczenia nagród odbyła się 13 lutego w Los Angeles.

W tym roku Grammy przyznano po raz 59. Wśród nominowanych artystów znaleźli się polscy twórcy – kompozytor Krzysztof Penderecki i śpiewak Mariusz Kwiecień.

Penderecki, jeden z najsłynniejszych polskich kompozytorów współczesnych, został nagrodzony w kategorii „Muzyka chóralna” za album „Penderecki Conducts Penderecki, vol. 1”.

Wydawnictwo zawiera pierwsze nagranie studyjne Pendereckiego z Chórem i Orkiestrą Filharmonii Narodowej w Warszawie. Na albumie znalazła się m.in. kompozycja „Dies Illa”, napisana z okazji setnej rocznicy wybuchu I wojny światowej.

Płyta jest pierwszą z planowanego cyklu, prezentującego dzieła orkiestrowo-chóralne jednego z najsłynniejszych polskich kompozytorów, nagrodzonego już Grammy w 1988 r. za II Koncert wiolonczelowy, w 1999 r. uhonorowano go jako kompozytora za najlepszy

utwór współczesny (II Koncert skrzypcowy), a także jako wykonawcę, dyrygującego własnym utworem; w 2001 r. otrzymał statuetkę za „Credo”, a w 2013 r. nagrodzono płytę z jego dziełami orkiestrowymi - statuetkę otrzymali wówczas także Antoni Wit i Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Narodowej.

Pracy mam na najbliższe 20 lat – powiedział kompozytor w 2016 roku podczas konferencji prasowej, zapowiadającej Festiwal Krzysztofa Pendereckiego, zorganizowany z okazji 80. urodzin muzyka.

Stawiam sobie coraz wyższe poprzeczki, które nie zawsze udaje mi się przeskoczyć, więc czasami pod nimi przechodzę. Mam w zanadru utwory, które chciałbym skończyć i na to potrzeba mi przynajmniej 20 lat – ocenił.

Do najważniejszych dzieł Pendereckiego należą takie kompozycje jak m.in. „Tren ofiarom Hiroszimy”, „Pasja wg. św. Łukasza”, „Dies Irae”, „Jutrznia”, „Polskie Requiem”, „Te Deum”, „Siedem bram Jerozolimy”, a także opery „Czarna maska”, „Raj utracony” czy „Diabły z Loudun”.

Krzysztof Penderecki urodził się w 1933 roku w Dębicy i w dzieciństwie uczył się grać na fortepianie i na skrzypcach. Swoje pierwsze utwory zaczął pisać w wieku 8 lat. W latach 50. studiował kompozycję w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Krakowie. Międzynarodową sławę przyniosło mu wykorzystanie niekonwencjonalnych technik wydobywania dźwięku z tradycyjnych instrumentów, które usłyszeć można np. w jednym z najsławniejszych utworów Pendereckiego „Ofiarom Hiroszimy”; technikę tę nazwano sonoryzmem.

PAP

Wiceminister Joanna Wronecka w Charkowie

Polacy w pełni solidaryzują się ze społeczeństwem ukraińskim w tym trudnym okresie – mówiła wiceminister Joanna Wronecka podczas wizyty na Ukrainie. Głównym celem wizyty było przekazanie pomocy humanitarnej dla osób przesiedlonych oraz rozmowy na temat polskiej współpracy rozwojowej i humanitarnej z przedstawicielami ukraińskich władz, organizacji międzynarodowych i pozarządowych.

– Oprócz konsekwentnego wspierania Ukrainy na poziomie politycznym, Polska przekazuje niezbędną pomoc humanitarną najbardziej potrzebującej ludności Ukrainy – podkreśliła wiceszefowa polskiej dyplomacji na spotkaniu z

władzami obwodu charkowskiego. – Od końca 2013 r. udzielamy pomocy osobom przesiedlonym, zapewniając im dach nad głową oraz wsparcie finansowe, żywnościowe czy zdrowotne.

Wiceminister Wronecka w

Charkowie przekazała zestawy leków, pakietów higieniczno-żywnościowych oraz ubrań dziecięcych na rzecz blisko tysiąca osób dotkniętych skutkami kryzysu na Ukrainie.

***Biuro Rzecznika Prasowego
Ministerstwa Spraw Zagranicznych***

«Історія харківського меморіалу жертв тоталітаризму»

Саме таку назву мав інформаційно-методичний семінар, який відбувся у Харківському національному університеті імені В.Н.Каразіна. Метою семінару було обговорення трагічних сторінок «Харківської Катині»: події 1939-1941, архівні пошуки, історія виявлення місця поховання польських офіцерів та радянських громадян і відкриття Харківського Меморіалу жертв тоталітаризму у П'ятихатках.

З вітальними словами виступили Ян Здановський – віце-консул Генерального консульства Польщі у Харкові та Валентина Холодок – директор ОКЗ ХОМЦТ.

На семінарі видступили: старший науковий

редактор КЗ РВГ Харківського тому серії «Реабілітовані історією» Ігор Шуйський – із відео-презентацією та доповіддю на тему «Місця поховання жертв політичних репресій 1938-1941 років у Харкова»; керівник українсько-польського академічного центру науки та культури Харківського національного університету імені В.Н.Каразіна Тетяна Біткова – із презентацією відеороликів «Виставка «Катинь: правда и пам'ять» та «Интервью с Анджеєм Вайдою», а також матеріалів Центру (у тому числі презентації «Цвинтар жертв тоталітаризму Харків – П'ятихатки»).

upc.univer.kharkov.ua

В Харькове пройдет ряд украинско-польских мероприятий

Ряд мероприятий при поддержке Генерального консульства Республики Польша в Харькове пройдут в городе в 2017 году. Об этом 27 января на пресс-конференции сообщил вице-консул Генерального консульства Польши Ян Здановский.

Он отметил, что в этом году состоятся несколько научных конференций, организованных совместно с представителями академических центров Харькова. В частности, в марте совместно с Харьковским национальным педагогическим университетом им. Г.С.Сковороды будет проведена украинско-польская научная конференция, на которой будут представлены исследования украинских и польских ученых (совместно с представителями младшего поколения-аспирантами и магистрами) на тему роли Украины в геополитической концепции Юзефа Пилсудского. Как отметил вице-консул, 2017 год польский Сейм объявил Годом Юзефа Пилсудского.

Напомним, в 2016 году на ул. Университетской в Харькове, где когда-то размещался Харьковский Императорский университет, была открыта мемориальная доска, посвященная Юзефу Пилсудскому, который в 80-е годы XIX века изучал в Харькове медицину.

Также вице-консул сообщил, что в октябре пройдет научная конференция «Украинско-польские отношения в контексте общественно-политических, этнических и культурных изменений в Центральной и Восточной Европе XX-XXI вв.».

Кроме того, по словам Яна Здановского, продолжится работа над созданием продолжения биографического фильма о

польском художнике Генрихе Семирадском, который родился в слободе Ново-Белгород (ныне поселок Печенеги) Харьковской области. Также продолжится работа над фильмом «Память о Пятихатках», который расскажет об истории создания Мемориала жертв тоталитаризма, на котором похоронены польские офицеры, расстрелянные в 1940 году, и жители Харкова, погибшие в годы репрессий.

В сентябре пройдет традиционный Кросс памяти жертв тоталитаризма, который Генконсульство Польши организует последние 17 лет.

Весной харьковским зрителям представят польское искусство из коллекции Центра современного

искусства в Торуні «Границы/линии сечения», а также пройдут выставка и тематические мастер-классы «История польской карикатуры: журналы «вгрШа» и «Рггекго», презентация перевода детской книги Станислава Пагачевского на украинский язык и выставка авторских иллюстраций.

В мае в Харькове пройдут Дни Европы, в рамках которых Генеральное консульство Польши представит свою программу.

Кроме того, в 2017 году Генконсульство продолжит сотрудничество с действующими украинско-польскими центрами, а также будет поддерживать открытие новых.

city.kharkov.ua

Закопане – активный отдых и зимой, и летом

На юге Польши, у подножья единственных в стране гор альпийского стиля, лежит Закопане, «зимняя столица» Польши. Самый высокогорный город в Польше (750-1100 м над уровнем моря) расположен в узкой котловине между Татрами и горной цепью Губалувка. В этом курортном местечке созданы все условия для зимнего отдыха! Главным образом, для горнолыжников.

Всего в Закопане около 10 горнолыжных комплексов, более 50 подъёмников. Есть также фуникулёрная дорога на Губалувку, несколько кресельных канатных дорог.

В самом центре Закопане находится три достойных внимания комплекса - Анталувка, Козинец и Губалувка, а так же несколько одиночных бугельных подъёмников.

В Закопане привлекают туристов не только лыжные трассы и пешеходные маршруты, но и своеобразный гуральский фольклор, и живописная деревянная архитектура, полюбоваться которой можно на фоне возвышающейся над городом горы Гевонт.

Закопане вот уже более ста лет является центром культурной жизни, дающим вдохновение артистам и художникам.

Кроме катания на горных лыжах и сноуборде туристам предлагается множество способов интересного времяпрепровождения. После насыщенного катанием дня можно поплавать в бассейне, погреться в сауне или просто прогуляться по улицам Закопане.

Главная пешеходная улица города – Крупувки. Она пролегает через весь город и спускается к подножию Губалувки. Узнать эту улицу можно по склоненным друг к другу фонарям. Здесь в любое время суток кипит жизнь, на ней расположено большинство ресторанов, кафе, магазинов и

сувенирных лавочек. Здесь же можно найти почту, банкоматы и пункты обмена валют.

Но не стоит думать, что город славится только горнолыжными трассами.

Летний отдых в Закопане – это восхождения на горные массивы Польских Татр, окружающие Закопане, привлекают туристов круглый год. Здесь находится Национальный парк Татр (Tatrzański Park Narodowy), где любителям активного отдыха предлагаются десятки маршрутов для горных походов. От простейших, пройти которые смогут даже дети, до довольно сложных, одолеть которые по силам только опытным туристам.

Горные трассы проложены так, что они переплетаются между собой, образуя на карте причудливый узор. Это позволяет в случае необходимости перейти

на более простой маршрут, или наоборот, повысить нагрузку. Все трассы маркируются специальными знаками, которые сопровождают вас по ходу движения. А на каждом перекрёстке поставлены указатели направлений.

К любому входу в Национальный парк Татр легко добраться, воспользовавшись услугами широкой сети маршрутных такси. А вечером, где бы вы не вышли, маршрутные такси доставят вас в город.

Во время походов по горам обязательно нужно посетить озеро «Морское око». Часть пути до него можно проехать на машине, оставить ее на стоянке, остаток маршрута (около 9 км) можно пройти только пешком. Любители активного отдыха кроме пеших походов могут открыть для себя полеты на дельтаплане и рафтинг.

zakopane.com.ua

Polskie miasto wysoko w rankingu na Najciekawsze miejsce Europy 2017

Gdańsk znalazł się na podium prestiżowego konkursu o tytuł "European Best Destination 2017". Nominowany był jako jedyne miasto w Polsce. Konkurował z dwudziestoma miastami, m.in.: Berlinem, Paryżem, Londynem, Porto czy Madrytem. To wielki sukces!

„European Best Destination” to organizacja turystyczna z siedzibą w Brukseli, której zadaniem jest promowanie turystyki w Europie. Kandydaci do plebiscytu wyłaniani są w oparciu o badania Eurostatu oraz analizę popularności i reputacji w internecie. Od ośmiu lat portal organizuje głosowania na najlepsze europejskie miasto jako kierunek podróży.

Nominacja Gdańska to nie przypadek. Latem ubiegłego roku miasto odwiedziło blisko 770 tys. gości z całego świata, a średnia ocena z pobytu to aż 8,8/10 punktów.

Głosowanie trwało 3 tygodnie – od 20 stycznia do 10 lutego 2017 r. Oddano blisko 430 tys. głosów ze 170 krajów. Stolica pomorskiego uzyskała ponad 47 tys. – a zatem ponad 11 proc. ankietowanych zagłosowało za polską kandydaturą.

Zagraniczni turyści cenią Gdańsk za różnorodność i klimat. Przyjeżdżają tu na dłuższe urlopy, ale także na koncerty i festiwale.

„Gwarantuje niepowtarzalny klimat i niezwykle

przeżycia. Na atmosferę składają się stare, piękne zabytki i zapach morza. Kuszące sklepy i 20 kilometrów plaż. Niespotykane nigdzie indziej kulturalne imprezy i rezerwy przyrody. Restauracje, kawiarnie i kluby oraz duch wolności i tolerancji, nie raz dający o sobie znać w tysiącletniej, wielonarodowej historii”, – napisał o Gdańsku dobrze znany podróżnikom, kultowy przewodnik turystyczny Lonely Planet.

Gdańsk kochają też mieszkańcy reszty Polski. Letni urlop lub spontaniczny weekend nad morzem to coraz częstszy pomysł na wypoczynek mieszkańców Warszawy, Łodzi, Wrocławia czy Krakowa.

„Nie ma drugiego takiego miasta jak Gdańsk. Inne co najwyżej je przypominają. Ma unikatową lokalizację, bogatą historię i klimat, które sprawiają, że nie da się go pomylić z innym miastem na świecie” – czytamy w uzasadnieniu, w którym podkreślono także, że to wielki sukces, bo Gdańsk po raz pierwszy brał udział w plebiscycie.

В Закопане возвели длинейший в мире лабиринт из льда и снега

В Закопане под Велькой Крокевью в зимнем семейном парке Snowlandia появился снежный замок с башенками, комнатами из льда и туннелями. Рядом со строением расположился огромный лабиринт, площадью около 2 тысяч кв.м. Создатели утверждают, что он самый большой в мире.

Для создания лабиринта команда из 40 специалистов вручную установила на отведенной площади 60 000 ледяных глыб в форме куба. Внутри лабиринта между блоками были установлены всевозможные развлечения.

Snowlandia открыта ежедневно с 9 до 21 часа.

polsha24.com

Polacy zwyciężają na Berlinale 2017

Srebrny Niedźwiedź dla Agnieszki Holland i Kryształowy Niedźwiedź dla «Butterfly Kisses» Rafała Kapelińskiego, a także nagrody dla młodych zdolnych polskiego kina Zofii Wichłacz oraz Kuby Czekaja. 67. MFF w Berlinie to wielki triumf polskiego kina.

Agnieszka Holland ze Srebrnym Niedźwiedziem

„Pokot” Agnieszki Holland i Kasi Adamik okazał się nie tylko jednym z najbardziej kontrowersyjnych i dyskutowanych filmów tegorocznego festiwalu w Berlinie. Obraz zrealizowany na podstawie powieści „Prowadź swój pług przez kości umarłych” Olgi Tokarczuk zdobył podczas Berlinale nagrodę Srebrnego Niedźwiedzia za poszukiwanie nowej perspektywy w kinie i spojrzenie na rzeczywistość w nieoczywisty sposób.

Historia sześćdziesięcioletniej samotnej kobiety, która podejmuje walkę o prawa zwierząt i wypowiada wojnę myśliwym, to połączenie kryminału i baśni, ekologicznego thrillera i czarnej komedii. To także kolejny w ostatnich latach - po „Body/Ciało” Małgośki Szumowskiej oraz „Zjednoczonych Stanach Miłości” Tomasza Wasilewskiego - polski film triumfujący w głównym konkursie berlińskiej imprezy. I nie jedyny polski film nagrodzony podczas tegorocznej edycji festiwalu.

„Butterfly Kisses” wygrywa w Berlinie

Jednym z najprzyjemniejszych zaskoczeń tegorocznej edycji Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Berlinie był sukces Rafała Kapelińskiego. Polski reżyser, scenarzysta, wykładowca Central Film School London oraz London Film School przez lata związany z festiwalem Camerimage długo musiał czekać na swój fabularny debiut. Mimo że jego

krótki metraż „Emilka płacze” z 2006 roku zdobywał nagrody festiwalu w Gdyni, Austin, Oberhausen i Seattle, pełnometrażowy debiut Kapeliński nakręcił dopiero dziesięć lat później. W Wielkiej Brytanii, za mikroskopijny budżet, z udziałem aktorów-amatorów zrealizował opowieść o młodym chłopaku, który rozpoznaje w sobie chorą erotyczną fascynację.

W swym czarno-białym filmie Kapeliński opowiedział o trójce przyjaciół z londyńskich blokowisk, o wchodzeniu w dorosłość, żegnaniu się z dzieciństwem, wreszcie – o pedofilii.

Bez uciekania się do prostych oskarżeń, film Kapelińskiego konfrontuje nas z problemem, z którym nasze społeczeństwo dotąd nie potrafiło sobie poradzić” – czytamy w uzasadnieniu jury, przyznającym polskiemu twórcy nagrodę dla najlepszego filmu sekcji Generation 14plus, w której prezentowane są filmy poświęcone problemom młodych ludzi.

„Butterfly Kisses” trafi do polskich kin na przełomie marca i kwietnia 2017 roku.

Kuba Czekaj z Baumi Award

Kapeliński nie był jedynym Polakiem nagrodzonym podczas tegorocznego Berlinale. Nagrodę Baumi Award przyznaną za najciekawsze projekty scenariuszowe dostał bowiem Kuba Czekaj, reżyser i scenarzysta, autor filmów „Baby Bump” oraz „Królewicz Olch”. Wraz z nagrodą upamiętniającą Karla Baumgartnera, jednego z najważniejszych niemieckich producentów filmowych, polski artysta otrzymał także

stypendium w wysokości 20 tysięcy euro przeznaczone na rozwój scenariusza filmu pt. „Sorry, Polsko”, historii rozczarowanego życiem 40-letniego tancerza.

Zofia Wichłacz z tytułem Shooting Star

Nagrodę w Berlinie otrzymała także Zofia Wichłacz, jedna z największych nadziei polskiego aktorstwa filmowego. Wraz z dziewięcioma młodymi aktorami z Europy Wichłacz znalazła się w gronie artystów nagrodzonych tytułem Shooting Star 2017.

Prócz Wichłacz w tym roku wyróżniono także m.in. młodych aktorów z Danii (Esben Smed), Włoch (Alessandro Borghi), Niemiec (Louis Hofmann), Łotwy (Elina Vaska), Holandii (Hannah Hoekstra), Portugalii (Victoria Guerra), Rumunii (Tudor Aaron Istodor), Słowenii (Marusa Majer) oraz Szwecji (Karin Franz Korlof).

Przyznając tytuł wschodzącej gwiazdy Zofii Wichłacz jurorzy konkursu pisali o niej: „Zofia rozświetla ekran pogodnym współczuciem i wewnętrzną energią i zostaje w naszych oczach jeszcze na długo po tym, jak zgasną światła. Nie tylko chcemy patrzeć na nią w przyszłości, jesteśmy po prostu do tego zmuszeni”.

Dwudziestojednoletnia aktorka znana jest z ról w takich filmach jak „Miasto 44” Jana Komasy i „Powidoki” Andrzeja Wajdy, a wkrótce na ekrany trafi kolejny obraz z jej udziałem - „Amok” Kasi Adamik.

culture.pl

Facet, czy gość?

Od dłuższego czasu następuje proces deprecjacji słowa mężczyzna na rzecz wszechobecnego faceta? Mój facet to, dla facetów, faceci są... itd. Wiele portali internetowych ma dział Kobieta, ale już nie Mężczyzna – jest tylko Facet. Skąd taka niechęć do używania słowa mężczyzna?

Facet – jeszcze w końcu XIX wieku określenie śmiesznej postaci literackiej – przez cały prawie wiek XX był uniwersalnym potocznym określeniem mężczyzny. Od lat osiemdziesiątych zaczął w tej funkcji wypierać go gość. A słowo facet wypełniło wolne miejsce i coraz częściej mówimy o partnerze (partnerce) związku i nie możemy (nie chcemy) nazwać go mężem czy żoną. Mój partner (partnerka) brzmi bardzo oficjalnie, dziewczyna i chłopak pasuje tylko do ludzi młodych, narzeczony i narzeczona podobnie, a w dodatku nie zawsze potrzebnie sugeruje, że para weźmie ślub.

Ludzie po czterdziestce wciąż jednak mówią facet w znaczeniu 'jakiś mężczyzna', np. „Był tu jakiś facet”. Młodszy powiedzą pewnie gość.

A oto zdanie co do tego terminu prof. Jana Miodka:

– Niedawno ktoś chciał się w rozmowie ze mną upewnić, że wyraz facet pochodzi od... angielskiego face (czyt. „feis”) – „twarz”. Tymczasem faceta należy etymologicznie łączyć z łacińskim przymiotnikiem *facetus*, który oznaczał tyle, co „zabawny, wesoły, dowcipny”, też „elegancki, przyjazny”. I w języku polskim mówiło się kiedyś o facecie – „człowieku wesołym, dowcipnym”. Dziś – opatrzony kwalifikatorem potoczności – definiowany jest facet w słownikach następująco: „żartobliwie lub ironicznie, lekceważąco o mężczyźnie, zwykle mało znanym; osobnik, gość”.

Są jednak i takie leksykony, które poprzestają na potraktowaniu

faceta jako potocznego określenia mężczyzny. Popularność zaś tego słowa sprawiła, że w codziennym obiegu komunikacyjnym znajdują się żeńska forma facetka oraz postacie zdrobniałe facio, facia. Skutkiem dużej frekwencji faceta jest również jego zauważalna neutralizacja stylistyczna.

Żeby nie było nieporozumień, mówię na koniec, że zarówno facet, jak i facetka, facio czy facia są formami w języku potrzebnymi. Chodzi tylko o to, by wyczuwać, w jakich sytuacjach życiowych można się nimi posługiwać. Pamiętajmy: są to słowa bardzo, ale to bardzo potoczne, nie wypada, więc ich przywoływać w rozmowie z kimś starszym i we wszelkich oficjalnych zachowaniach komunikacyjnych.

Czekolada

Właściwie to nie powinniśmy dzisiaj mówić i pisać *czekolada*, tylko... *czokolata* ewentualnie *czokolada*. Byłoby to zgodne z pochodzeniem tego wyrazu i jego brzmieniem w wielu językach świata.

Na przykład w języku angielskim, hiszpańskim i portugalskim jest *chocolate*, we włoskim *cioccolata*, w niemieckim *Schokolade*, w rosyjskim *шоколад*, w czeskim *čokoláda*, w szwedzkim *choklad*, a w węgierskim *csokoláde*.

Wszędzie – jak widać – mamy do czynienia z formami z początkową głoską [czo] lub [czio] i zakończeniem *-late*, *-lata* lub *-lade*, *-lad*, *-lada*.

Dlaczego więc my posługujemy się słowem *czekolada*?

Trafiło ono do polszczyzny za pośrednictwem języka hiszpańskiego (*chocolate* [wym. czekolate]), ale Hiszpanie przejęli je z języka Indian środkowoamerykańskich, z meksykańskiego dialektu Nahuatl, z wyrażenia *xocoatl* ([wym. czokoatl], od *xoco*, gorzki i *atl*, woda), co nieco je modyfikując (x przeszło w *cho*, a *-atl* w *-late*).

Początkowo chodziło więc wyłącznie o napój przyrządzany z czegoś gorzkiego (z ziarna kakaowca), a *xocoatl* był prawie tym samym, co *kakauatl*, czyli „napój z kakao”.

To, że my mówimy i piszemy *czekolada*, a nie: *czokolata* lub *czokolada*, spowodowane zostało tym, że ów smakołyk uważano za „bardzo *czekany* przez dzieci”.

Skojarzenie z czasownikami *czekać* zaczynającym się od *cze-* okazało się tak silne, że nowy produkt rodem z Hiszpanii postanowiono nazwać *czekoladą* (*czek-ać > czek-olada*).

Tak przynajmniej twierdzi autor *Etymologicznego słownika języka polskiego* PWN (Warszawa 2000, t. I, s. 221-222) prof. Andrzej Bańkowski.

A co z końcową częścią *-lada* zamiast *-lata*? Wzorowaliśmy się w tym wypadku na niemieckiej formie *Schokolade* i rosyjskiej *шоколад*, (wym. szokolad).

Zdradzę jednak na koniec, że nasi przodkowie używali jednak form *czokolata* albo *czokolada* i odnotowywał je *Słownik języka polskiego* z 1900 r. (t. I, s. 381). Dopiero z czasem upowszechniła się nazwa *czekolada*.

Pan Literka

Międzynarodowy Konkurs „Kościuszko Bicentenary”

Zapraszamy do udziału w konkursie z okazji ogłoszonego przez Sejm i Senat Rzeczypospolitej Polskiej Roku Kościuszki, który jest świętowany pod auspicjami UNESCO.

Pomysłodawcą i głównym organizatorem Konkursu jest sydneyjska organizacja Kosciuszko Heritage Inc., wspierana przez: Kopiec Kościuszki, The Kosciuszko Foundation i Polską Fundację Kościuszkowską. Poprzez ten międzynarodowy konkurs organizatorzy pragną złożyć hołd Kościuszcze jako Przyjacielowi Całej Ludzkości.

Prace laureatów będą eksponowane w Australii i innych krajach w czasie Roku Kościuszki proklamowanego przez Sejm i Senat Rzeczypospolitej i obchodzonego na świecie pod auspicjami UNESCO.

Na zwycięzców czekają nagrody o łącznej wartości ponad 10 tysięcy dolarów australijskich.

Organizatorzy konkursu (Kosciuszko Heritage Inc.) mają prawo wykorzystać te prace nie w celach komercyjnych, ale celach promocyjnych i edukacyjnych, zwłaszcza w propagowaniu Dwustulecia Śmierci Kościuszki i realizacji projektów kościuszkowskich.

Konkurs składa się z trzech kategorii:

1. KATEGORIA MUZYCZNA – należy skomponować utwór instrumentalny albo piosenkę, pieśń lub balladę w języku polskim lub angielskim a następnie przesłać swą kompozycję w formie audio lub video za pomocą poczty elektronicznej. Nagroda w tej kategorii wynosi aż 3 tysiące dolarów australijskich;

2. KATEGORIA GRAFICZNA – do wyboru jedna z niniejszych form: portret, scena rodzajowa, kolaż, komiks, karykatura, plakat, mem, logotyp. Prace należy przesyłać w formie zdigitalizowanej

3. KATEGORIA LITERACKA – polega na stworzeniu wiersza lub opowiadania w języku polskim lub angielskim (max. 1000 słów).

Szczegółowe informacje, zalecana bibliografia, ikonografia i użyteczne linki znajdują się na stronie internetowej:

www.kosciuszkoheritage.com/200/pl_konkurs.html

Konkurs organizowany jest w dwóch językach: polskim i angielskim i w 2 kategoriach wiekowych.

Udział w konkursie mogą brać dorośli oraz młodzież szkół średnich w wieku od 12 do 18 lat.

Każdy uczestnik może przysłać maximum 3 prace (każda z osobną Kartą Zgłoszenia), pod warunkiem, że prace te dotyczą trzech różnych epizodów z życia Kościuszki.

Konkurs trwa od 4 lutego do 31 lipca 2017 r.

Wyniki zostaną ogłoszone 3 października 2017 podczas uroczystej gali w Sydney.

Laureaci Konkursu zostaną powiadomieni o wynikach indywidualnie przed uroczystym ogłoszeniem wyników.

Prace konkursowe będzie oceniało międzynarodowe jury składające się z ekspertów z Polski, Australii i USA. Na czele jury stoi Profesor Alex Storozynski (USA), laureat nagrody Pulitzera, autor słynnej książki o Kościuszcze i reżyser filmu zrealizowanego na jej podstawie; długoletni dyrektor The Kosciuszko Foundation, obecnie szef polskiej katedry na Quinnipiac University.

Informacje/Kontakt:

Koordynator Konkursu: Ernestyna Skurjat-Kozek
office@kosciuszkoheritage.com

Karta Zgłoszeniowa i pełny tekst Regulaminu Konkursowego do pobrania na stronie:
www.kosciuszkoheritage.com

Nowe miasta na mapie administracyjnej Polski

1 stycznia 2017 r. pojawiły się cztery nowe miasta na mapie administracyjnej Polski. To skutek rozporządzenia Rady Ministrów z lipca 2016 r. Rząd podjął decyzję na podstawie opinii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, które rozpatruje wnioski o nadanie statusu miasta.

Prawa miejskie otrzymały Morawica w powiecie kieleckim w województwie świętokrzyskim, Opatówek w powiecie kaliskim w Wielkopolsce, Mielno w powiecie koszalińskim w województwie zachodniopomorskim, a także Rejowiec w powiecie chełmskim w województwie lubelskim. Statusu miasta nie ma już cała gmina, ale ma miejscowość Jastarnia w powiecie puckim w województwie pomorskim.

Uzyskanie statusu miasta

oznacza nie tylko zmiany wizerunkowe i większy prestiż. Może przynieść miejscowości także wymierne korzyści, na przykład zyskanie na atrakcyjności inwestycyjnej, a także możliwość starania się o fundusze związane z rozwojem obszarów miejskich. Status miasta otwiera też drogę do zawarcia porozumień partnerskich z miastami zagranicznymi tzw. miasta bliźniacze.

* * *

Grupa turystów błądzi w górach. Wieczór zapada, a tu ani śladu człowieka i nadziei na nocleg.

– Mówił pan, że jest najlepszym przewodnikiem po Tatrach! – wścieka się jeden z uczestników wycieczki.

– Zgadza się! Ale to mi już wygląda na Bieszczady...

* * *

W samolocie rozlega się przez głośnik:

– Czy wśród pasażerów jest lekarz?

Jeden z pasażerów wstaje i idzie do kabiny pilota. Po chwili z głośnika słychać głos lekarza:

– Czy wśród pasażerów jest pilot?

* * *

Hrabia wraca późnym wieczorem do swojej rezydencji, a jego lokaj mówi do niego:

– I co stary, głuchy zgredzie, znowu siedziałeś cały dzień w gospodzie i piłeś piwo?

A na to hrabia:

– Nie tym razem byłem na mieście i kupiłem sobie aparat słuchowy!

* * *

– Baco, macie w waszej miejscowości jakieś atrakcje dla turystów?

– Mielśmy, ale niedawno wyszła za mąż.

* * *

Na rozprawie sędzia pyta oskarżonego

– Dlaczego uciekł pan z więzienia?

– Bo chciałem się ożenić.

– No to ma pan dziwne poczucie wolności.

* * *

Naj... Naj... Naj

Polska dwudziestozłotówka została uznana za najlepiej zabezpieczony banknot na świecie. Zwycięzcą światowego konkursu jest banknot kolekcjonerski z wizerunkiem Józefa Piłsudskiego. Został wyemitowany z okazji 100. Rocznicy utworzenia Legionów Polskich.

Łazanki z kapustą

Składniki:

Makaron:

- 40 dag mąki pszennej,
- 2 jaja + 1 żółtko,
- 150 ml wody,
- ćwierć łyżeczki soli.

Kapusta:

- 75 dag kapusty kiszzonej,
- 2 cebule,
- 2 łyżki mąki,
- 2 łyżki masła,
- 2 łyżki cukru,
- oliwa do smażenia,
- sól,
- pieprz,
- listek laurowy,
- ziele angielskie.

Przygotowanie:

Kapustę kiszoną, jeśli jest zbyt kwaśna, przepłucz pod bieżącą wodą, następnie dokładnie odcisnij i wrzuć do garnka z grubym dnem. Do kapusty dodaj dwie łyżki cukru, ziele angielskie, listek laurowy i pieprz ziarnisty, następnie zalej dwiema szklankami wody i duś pod przykryciem przynajmniej pół godziny.

W tym czasie przygotuj ciasto na łazanki. Mąkę przesiej z solą, wbij do niej jajka i dodaj żółtko oraz połowę przygotowanej wody, wymieszaj wszystko. W razie konieczności uzupełniaj wodę, cały czas wyrabiaj ciasto, tak by wyszła delikatna i jedwabista kulka. Ciasto rozwałkuj bardzo cienko na stolnicy obficie obsypanej mąką, pokrój na paseczki szerokości około 2 cm, a następnie te paski potnij również na takie kawałki. Idealne łazanki mają kształt rombów 2 na 2 cm. Łazanki pozostaw do przeschnięcia.

Posiekaj bardzo drobno cebulę i zeszklij ją na maśle, następnie dodaj na patelnię mąkę i wymieszaj dokładnie by nie było gródek. Zahartuj zasmażkę odrobiną wody z kapusty i dodaj do garnka, wymieszaj i duś jeszcze przez chwilę. Łazanki wrzucaj do posolonej, gotującej się wody i wyławiaj bezpośrednio po wypłynięciu. Kapustę przełóż na patelnię, dodaj do niej ugotowane łazanki, przemieszaj wszystko i przesmaż kilka minut na ogniu.

Smacznego!

www.polonia.kharkov.ua

Exordium lux
POLONIA
CHARKOWA

„Projekt współfinansowany w ramach
sprawowania opieki Senatu Rzeczypospolitej
Polskiej nad Polonią i Polakami za granicą”.

Zespół Redakcyjny: Oleg Czernijenko (red. naczelny),
Helena Murawjowa (red. wykonawczy,
opracowanie komputerowe),
Józefa Czernijenko, Bożena Dąbrowska (ORPEG).

Dla korespondencji: Ukraina 61202 Charków
pr. Pobiedy 48 m. 295

E-mail: poloniacharkowa@gmail.com

Adres redakcji: Ukraina 61057 Charków
ul. Mystectw 7/9 m.125
Tel./fax. +38 (057) 757 21 42

Газета зареєстрована Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України за № 816, серія ЖК